

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01BMWZG
prvotní identifikátor

odbor bezpečnostní politiky
Nad Štolou 3
Praha 7
170 34

Č. j. MV-132031-2/OBP-2012

Praha, 18. prosince 2012
Počet listů: 3

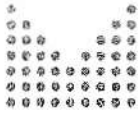
Vážený pan

Stanovisko k postupu při úmrtí držitele zbraně

Ustanovení § 65 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“), zakládá povinnost osobě, která žila s držitelem zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně ve společné domácnosti, oznámit úmrtí nebo prohlášení za mrtvého takové osoby kterémukoli útvaru policie.

Do doby než soud vydá jedno z usnesení, kterým se končí dědické řízení [tj. dle §175p či §175q § 175e zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“)] není potvrzeno, kdo se stane vlastníkem věcí náležejících do pozůstalosti. To však neznamená, že by s majetkem zůstavitele v průběhu dědického řízení nemohlo být vůbec nakládáno, ani že by jej nikdo nemohl užívat (§ 175r o.s.ř. s tím počítá a případnou dispozici pouze omezuje rámcem obvyklého hospodaření). Účel projednání dědictví směřuje výhradně k tomu, aby zjistilo rozsah zanechaného majetku pokud jde o aktiva i pasiva, zajistilo tuto podstatu před neoprávněnými zásahy dědiců nebo třetích osob a postaralo se o spravedlivé vypořádání mezi dědici.

V souladu s ustanovením § 175e odst. 2 o.s.ř. lze provést zajištění dědictví, tedy neodkladné opatření, které se činí v obecném zájmu nebo důležitém zájmu účastníků řízení o dědictví. Obecný zájem na neodkladném opatření lze spatřovat například v tom, že by věci z dědictví ohrožovaly majetek, zdraví nebo život třetích osob a v neposlední řadě případně nároky dosud neznámých věřitelů. Důležitý zájem účastníků řízení je, aby se do skončení dědického řízení nesnižovala hodnota

dědictví, když jej z nějakých důvodů nejsou schopni sami zajistit. Zajištění dědictví se provede zejména jeho uložením u soudního komisaře nebo u soudu nebo, nelze-li uloženi takto zajistit, uložením u schovatele, zapečetěním v zůstavitelově bytě nebo na jiném vhodném místě, zákazem výplaty u dlužníka zůstavitele nebo soupisem na místě samém. Je tudíž na uvážení soudu a iniciativě samotných dědiců, jestli k některému z neodkladných opatření přikročí nebo nikoli.

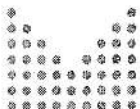
Uložení u soudu nebo jiného schovatele se mimo jiné uplatní v případě listin umožňujících užívání předmětu z dědictví (zde např. zbrojní průkaz a zejména průkaz zbraně). Zajistit věci, které lze užívat pouze na základě úřední listiny, lze uloženi listin u soudu nebo soudního komisaře, ovšem pouze za předpokladu, že tyto věci zůstanou na místě, kde je to možné a vhodné. Pokud věci na vhodném místě zůstat nemohou, uloží se u vhodného schovatele. V konkrétním případě by tedy přicházel v úvahu postup, kdy by zůstavitelova zbraň zůstala uložena v trezoru, uzamčené skříni v jeho bytě a klíče od uzamčeného objektu by byly uloženy u soudu nebo soudního komisaře. Pokud by však bylo soudem vyhodnoceno, že konkrétní místo pro uloženi zbraně není vhodné, domníváme se, že postup policie, která zbraň uschovala u sebe, by byl v takovém případě řádný.

Pokud je však zbraň v držení osoby, která k tomu má příslušné oprávnění, a není zde např. obava z možnosti jejího poškození nebo ztráty, musel by být dán pro zajištění zbraně ještě jiný důvod, jehož posouzení je věcí soudu.

Skutečnost, že k předmětné zbrani svědčilo na základě vydaného povolení užívací právo i někomu jinému, není z hlediska provedení neodkladného opatření důležitá. Tímto opatřením se totiž nesleduje úprava otázky budoucího užívání věci, ale ochrana předmětu dědictví, konkrétní věci. Z tohoto pohledu není proto rozhodující, že dosavadní oprávněný uživatel zbraně je zahrnut do okruhu dědiců.

Není pravda, že se zbraní lze nadále zcela volně nakládat. Zbraň totiž není v současné době vzhledem k úmrtí jejího dosavadního vlastníka registrována na žádného oprávněného držitele. Ačkoli tedy zákon o zbraních nezná zánik platnosti průkazu zbraně, je zřejmé, že průkaz zbraně aktuálně obsahuje nesprávné údaje. Osoba, která by měla zbraň při sobě, by se tak v případě kontroly nemohla prokázat průkazem zbraně, navíc podle zákona o zbraních je zakázáno nosit zbraň, na kterou nebyl vydán průkaz zbraně; tím spíše je zakázáno z ní i střílet. To však nevylučuje, aby zbraň byla ponechána u oprávněného držitele (držitele zbrojního průkazu a povolení), ale bez možnosti tuto zbraň nosit.

Pokud jde o smlouvu o výpůjčce, je nutné uvést, že smrtí půjčitele oprávnění vypůjčitele užívat věc, zbraň, nezaniká, nebylo-li ve smlouvě dohodnuto jinak. Povinnost strpět bezplatné užívání tak přechází na právní nástupce půjčitele a trvá po sjednanou dobu. Jestliže soud v řízení o dědictví neučinil žádné z opatření,

kterými by omezil právo věc náležející do pozůstalosti užívat a nakládat s ní, zůstává vypůjčitelovi toto oprávnění zachováno.

Zákon o zbraních spoluvlastnictví výslovně neupravuje, ale také nezakazuje. Věc (tedy i zbraň) může být v podílovém spoluvlastnictví více vlastníků. Podílové spoluvlastnictví může být založeno smlouvou, ale např. právě i děděním. Velikost spoluvlastnického podílu se určí buď dle dohody dědiců (§ 175q odst. 1 písm. c) o.s.ř.) nebo vyplýne z dědických podílů (§ 175q odst. 1 písm. d) o.s.ř.); v obou případech je potvrzena soudem v usnesení, kterým se končí dědické řízení. Dědici mají samozřejmě možnost se i po skončení dědického řízení dohodnout na případné změně velikosti podílů či např. na zrušení spoluvlastnictví a vzájemném vypořádání (§ 141 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).

Omezení možnosti nabytí věci do spoluvlastnictví však vyplývá přímo ze zákona o zbraních (§ 8 a násl.). Jestliže se vlastníkem zbraně může stát pouze držitel příslušného povolení, platí to samozřejmě i pro nabytí zbraně do podílového spoluvlastnictví. Pokud by tedy zbraň připadla jako dědictví do spoluvlastnictví více osob, musely by všechny z nich získat ve lhůtě stanovené § 66 potřebné povolení.

Zbraň bude následně registrována pouze na jednoho držitele. Ostatní držitelé budou moci se zbraní nakládat na základě vydaného povolení; při případné kontrole předloží svůj zbrojní průkaz a průkaz zbraně vystavený na jednoho z držitelů.

Na základě výše uvedeného lze shrnout, že zajištění dědictví, zde zbraně, závisí na úvaze soudu. Samotný příslušný útvar policie může rozhodnout o zajištění zbraně z jiných zákonných důvodů. V uvedeném případě nespatřujeme ani důvod pro postup příslušného útvaru policie podle § 56 zákona o zbraních, pro zadržení zbraně, ani pro postup podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, pro odnětí nebo zajištění věci. Protože v uvedeném případě existuje oprávněný držitel zbraně, nepovažujeme úschovu zbraně u příslušného útvaru policie za důvodnou.

Mgr. Martin Linhart
ředitel odboru
podepsáno elektronicky

Vyřizuje: Mgr. Andrea Nižníková
tel. č.: 974 832 334
e-mail: andrea.niznikova@mvcr.cz